

بررسی اثرات صمغ های دانه شاهی، قدومه شیرازی و متیل سلوولز و ترکیب آن ها بر جذب روغن و خصوصیات کیفی سبب زمینی سرخ شده طی فرایند سرخ شدن عمیق

مژگان یادگاری^۱ رضا اسماعیلزاده کناری^{۲*}، سید جعفر هاشمی^۳

۱- دانش آموخته کارشناسی ارشد علوم و صنایع غذایی، دانشگاه علوم کشاورزی و منابع طبیعی ساری

۲- دانشیار، گروه علوم و صنایع غذایی، دانشگاه علوم کشاورزی و منابع طبیعی ساری

۳- دانشیار، گروه مهندسی بیوسیستم، دانشگاه علوم کشاورزی و منابع طبیعی ساری

(تاریخ دریافت: ۹۵/۰۳/۰۳ تاریخ پذیرش: ۹۵/۰۶/۲۷)

چکیده

سرخ کردن عمیق در روغن فرایند پخت خشک است که شامل غوطه ور کردن قطعات و تکه های ماده غذایی در روغن داغ می شود و موجب افزایش جذب روغن محصول نسبت به روش های دیگر می گردد، استفاده از فیلم ها و پوشش های خوراکی روش مناسبی برای کاهش مقدار روغن جذب شده توسط محصول طی سرخ کردن است. در این مطالعه صمغ های بومی دانه های شاهی و قدومه شیرازی و صمغ متیل سلوولز به عنوان منابع هیدروکلورئیدی انتخاب شد و اثرات جدا و ترکیب آنها بر جذب روغن و درصد رطوبت، راندمان سرخ کردن و درصد پوشش دهی طی فرایند سرخ شدن عمیق و همچنین جریان رفتار سوسپانسیون های پوشش دهی مورد بررسی قرار گرفت. نتایج حاکی از این بود که ویسکوزیته ظاهری تمامی سوسپانسیون ها در هر سه غلظت با افزایش سرعت برشی به سرعت کاهش یافت که این بیانگر رفتار جریانی سودوپلاستیک آنها بوده و تماماً دارای ویژگی های جریانی مشابهی بودند. پوشش های هیدروکلورئیدی مورد استفاده در این مطالعه موجب افزایش میزان رطوبت محصول شدند اما تأثیر آنها در جذب روغن متفاوت بود. در بین پوشش ها، پوشش تهیه شده از صمغ ۲٪ دانه قدومه شیرازی مؤثرترین بود، بطوریکه موجب حداکثر کاهش جذب روغن و افزایش میزان رطوبت به ترتیب ۱۶,۷۲٪ و ۱۸,۸۴٪ شد. همچنین تیمار پوشش دهی شده با این سوسپانسیون دارای حداکثر راندمان سرخ کردن بود.

کلید واژگان: صمغ دانه قدومه شیرازی. صمغ دانه شاهی. متیل سلوولز. جذب روغن. سرخ شدن عمیق

شدند و در بین آنها استفاده از کربوکسی متیل سلوولز بیشترین حفظ رطوبت و آگار کمترین جذب روغن را موجب شدند [۱۰]. استفاده از صمغ زانتان نیز بر روی موز سرخ شده تاثیر معنی داری بر کاهش جذب روغن آن طی فرایند سرخ کردن داشت [۱۱]. مطالعاتی که تا به حال صورت گرفته بیانگر این است که تحقیقات در استفاده از هیدروکلوریکهای بومی ایران در جهت کاهش جذب روغن بسیار محدود بوده است. در ایران دانه های بومی بسیاری حاوی صمغ وجود دارد که پتانسیل بالایی جهت تولید هیدروکلوریکهای غذایی دارند، به عنوان مثال می توان به صمغ های دانه شاهی و دانه قدومه شیرازی اشاره کرد که تا کنون در ارتباط با پوشش دهی مورد استفاده قرار نگرفته اند. با توجه به مطالب مذکور هدف از این پژوهش بررسی اثر صمغ های دانه های شاهی، قدومه شیرازی و مตیل سلوولز و ترکیب آنها بر جذب روغن و خصوصیات کیفی سیب زمینی سرخ شده طی فرایند سرخ شدن عمیق می باشد.

۲- مواد و روش ها

مواد

برای این مطالعه سیب زمینی های واریته ساتینا از یک بازار محلی در مازندران - ایران خریداری و در دمای ۶ درجه سانتیگراد و رطوبت نسبی ۹۳-۹۵٪ نگهداری شدند [۱۲]. روغن کانولا از شرکت ورامین در ایران، متیل سلوولز و تمامی مواد شیمیایی نیز از شرکت مرک آلمان جهت این مطالعه تهیه گردید.

دانه های شاهی و قدومه شیرازی از فروشگاهی در مازندران - ایران خریداری شده و جهت حذف مواد خارجی نظیر خار و خاشاک، سنگ، دانه های شکسته و کاه به شیوه دستی تمیز شدند. در این تحقیق صمغ دانه شاهی به روش کاراژیان و همکاران [۱۳] در شرایط بهینه (نسبت آب به دانه به ترتیب ۱ به ۳۰، دما ۳۵ درجه سانتی گراد و pH=10) استخراج شد. صمغ دانه قدومه شیرازی با تغییراتی در روش کوچکی و همکاران [۱۴] استخراج شد، بدین صورت که دانه های قدومه شیرازی در آب مقطر با نسبت دانه به آب به ترتیب ۱ به ۴۰ و pH معادل ۴ هیدراته شد، دمای آب روی ۳۶ درجه سانتی گراد تنظیم شده و مخلوط آب و دانه طی فرایند حرارت دهنی که ۱ ساعت بود به طور مداوم هم زده می شد. سپس توسط الکل ۹۶٪ رسوب داده شده و با آب مقطر

۱- مقدمه

سرخ کردن مواد غذایی یکی از روشهای پخت غذا است که موجب بهبود طعم، بافت و شکل ظاهری آنها می شود. محصولات سرخ شده در سراسر جهان مورد استقبال بوده و در غذاهای سنتی و یا منطقه ای هر بخشی از جهان یافته می شود و تفاوت آنها بر مبنای مواد خام اولیه آنها می باشد [۱]. از مشکلات اصلی در ارتباط با مواد غذایی سرخ شده میزان روغن بالای آنهاست به طوریکه برخی از محصولات سرخ شده در روغن حاوی مقدار چربی در حدود ۴۰-۴۵٪ وزن کل محصول می باشند [۲]. دریافت زیاد چربی مضراتی برای انسان به همراه دارد، برای مثال می توان به بیماری های قلب و عروق، چاقی، دیابت، فشار خون و سرطان اشاره کرد. با توجه به این عوامل و رشد آگاهی مصرف کنندگان تقاضا برای محصولات غذایی سالم با میزان روغن کمتر افزایش قابل ملاحظه ای داشته است. [۱ و ۳]. یکی از روش های مناسب و خوب برای کاهش جذب روغن پوشاندن محصول با مواد خوراکی می باشد و هر روزه مطالعاتی جهت بهبود کیفیت مواد غذایی در این زمینه صورت می گیرد [۵]. برخی پوشش های خوراکی بویژه آنهایی که بر پایه پلیمر های آبدوست هستند، مانع خوبی برای چربی ها و روغن ها میباشند. در طی سرخ کردن قطعات غذایی پوشش داده شده، این فیلم ها مانع جذب روغن، بهبود کیفیت تغذیه ای و کاهش درصد جذب روغن محصول نهایی می گردد [۶]. تا کنون پژوهش های بسیاری در مورد استفاده از هیدروکلوریکهای سرخ پوشش های خوراکی صورت گرفته است، به عنوان مثال سانز و همکاران [۷] بیان کردند که استفاده از ۱-۲ درصد متیل سلوولز باعث کاهش ۲۲/۱-۵۴/۲ درصد جذب روغن می شود. گارسیا و همکاران [۵] از متیل سلوولز و هیدروکسی پروپیل متیل سلوولز برای پوشش دهی به منظور کاهش جذب روغن در خلال سیب زمینی، در هنگام سرخ کردن استفاده کردند. باجاج و سینقال [۸] تأثیر استفاده از صمغ ژلان بر جذب روغن در یک محصول سنتی هندی سرخ شده بر پایه آرد نخود را بررسی کردند. نتایج نشان داد افزودن صمغ ژلان به میزان ۰/۲۵ درصد به طور محسوسی محتوی روغن را به میزان ۶۱/۶۲٪ کاهش داد. سینگ تانگ و تانگ کیو [۹] تأثیر آژینات، CMC و پکتین را بر جذب روغن در چپس موز مورد بررسی قرار دادند، بر طبق نتایج به دست آمده پکتین بیشترین تأثیر را بر روی کاهش جذب روغن داشت. در پوری نیز هیدروکلوریکهای باعث بهبود خواص رئولوژیکی خمیر

گرفت. دمای پلیت زیرین توسط سیستم peltier plate با حساسیت ± 0.01 مجهز به سیرکولاتور آب، به منظور دست-یابی سریع به دمای دقیق، کنترل شد. محلول‌های هیدروکلوفید به طور مستقیم بر روی صفحه رئومتر در دمای ۲۰ درجه سانتی گراد ریخته شد و پس از تنظیم گپ، به منظور جلوگیری از تبخیر نمونه یک لایه نازک از روغن سیلیکون اطراف نمونه ریخته شد. منحنی‌های جریان پس از یک زمان ثابت ۵ دقیقه در دمای ۲۰ درجه سانتی گراد به دست آمد. تنش برشی به عنوان تابعی از نرخ برش در ۱۰۰۰ و ۱۰۰۱ بر ثانیه بر اساس برنامه داده شده ۲,۵ دقیقه برای دست‌یابی به نرخ برشی حداقل، ۵ دقیقه نگهداری در حداقل نرخ برش و ۲,۵ دقیقه زمان تا رسیدن به نرخ برشی ۰,۰۱ تعیین شد. مدل-های رئولوژیکی توسط برنامه رفتار جریان اصلی از رئومتر شرکت Anton Paar انجام شد، ما ویسکوزیته ظاهری در ۰,۰۴۸ و ۰,۰۶۱ بر ثانیه را انتخاب کردیم [۱۵].

درصد پوشش دهی

درصد پوشش دهی از اختلاف وزن نمونه‌های پوشش دهی شده و بدون پوشش محاسبه می‌شود. رابطه زیر برای محاسبه درصد پوشش دهی مورد استفاده قرار گرفت.

$$(C-I) / I \times 100 = \text{درصد پوشش دهی}$$

در این رابطه C وزن خلال‌های خام پوشش دهی شده (g) و I وزن اولیه خلال‌های بدون پوشش (g) می‌باشد [۱۶]. پس از تعیین درصد پوشش برای سرخ کردن، نمونه‌ها به مدت ۷ دقیقه در دمای 180°C در سرخ کن خانگی با حجم ۲/۵ لیتر در روغن کانولا سرخ شدند [۱۷]. سپس نمونه‌ها تا دمای ۲۰ درجه سانتی گراد خنک شده و برای اندازه گیری محتوی آب و روغن و بررسی تغییرات بافت و رنگ آماده شدند.

راندمان سرخ کردن

راندمان سرخ کردن با در نظر گرفتن وزن خلال‌های سرخ شده و خلال‌های خام بعد از فرآیند پوشش دهی با کمک رابطه زیر محاسبه خواهد شد:

$$\text{راندمان سرخ کردن} = \text{CW/C} \times 100 \text{ CWC} \times 100$$

CW وزن خلال‌های سیب‌زمینی پوشش دار سرخ شده (g) و C وزن خلال‌های سیب‌زمینی پوشش دار سرخ نشده (g) می-باشد [۱۸].

شستشو داده شد و به مدت ۱۵ دقیقه در دمای محیط قرار گرفت. برای جداسازی صبغ از دانه‌های متورم از یک اکستراکتور مجهز به صفحه چرخان استفاده شد، سپس در آون در دمای ۶۰ درجه سانتی گراد خشک گردید و در آخر آسیاب شده و پس از بسته بندی در جای خشک و خنک نگهداری شد.

روش‌ها

آماده سازی محلول‌های هیدروکلوفیدی

صبغ دانه‌های شاهی، قدومه شیرازی و متیل‌سلولز و یک محلول ترکیبی از شاهی-قدومه شیرازی-متیل‌سلولز در غلظت های ۱، ۱,۵ و ۲ درصد (W/V) آماده شد. هیدروکلوفیدها در آب مقطر حاوی ۰,۲٪ سدیم آزاد در با دمای ۲۵ درجه سانتی گراد ریخته و با همزن مکانیکی به مدت ۴۰ دقیقه به طور مداوم همزده شد تا حل گردد، سپس صبغ ها به مدت ۲۴ ساعت در دمای ۲۰ درجه سانتی گراد به منظور هیدراته شدن نگهداری شدند [۱۵].

آماده سازی قطعات سیب‌زمینی

سیب‌زمینی‌ها بر اساس کیفیت و همسانی انتخاب گردید و بعد از شسته شدن و پوست گیری توسط خلال‌کن خانگی به خلال‌های مساوی با ابعاد ۸×۰,۸×۰,۸ سانتی متر بریده شدند. سپس نمونه‌ها به منظور بلانچ شدن در محلول آبی کلرید کسیم ۱٪ به مدت ۶ دقیقه در دمای 70°C قرار داده شدند. بعد از بلانچینگ قطعات سیب‌زمینی بلافالصله در محلول‌های هیدروکلوفیدی آماده شده به مدت ۲ دقیقه در دمای اتاق غوطه ور شد و خلال‌های پوشش دهی شده به منظور حذف پوشش‌های اضافی بر روی سینی مشبك قرار داده شدند، نسبت محلول‌های هیدروکلوفیدی به سیب‌زمینی ۱ به ۳ بود. گروهی از سیب‌زمینی‌ها تنها در آب مقطر غوطه‌ور شد که آنها تحت عنوان گروه کنترل طبقه بندی شدند. به منظور کاهش آب سطحی نمونه‌ها به مدت ۳ دقیقه در آون ۱۵۰ درجه سانتی گراد قرار داده شدند [۱۲].

خواص سوسپانسیون رئولوژیکی

هیدروکلوفیدها

خواص رئولوژیکی صبغ دانه‌های شاهی، قدومه شیرازی و متیل‌سلولز و ترکیبی از هر سه آن‌ها با استفاده از یک رئومتر پارفیزیکا (آلمان) مجهز به هندسه مخروط و صفحه (قطر ۴ میلی متر، زاویه ۴ درجه و اندازه گپ ۴۹ میکرومتر) انجام

بین سوسپانسیون صمغ ها در تمامی غلظت ها بیشترین ویسکوزیته در سرعت برشی ۶۲,۱۱ به ترتیب برای صمغ دانه شاهی، دانه قدومه شیرازی، ترکیب متیل سلولز-قدومه شیرازی-شاهی و متیل سلولز و در سرعت برشی ۰,۰۴۸ به ترتیب برای صمغ دانه قدومه شیرازی، دانه شاهی، ترکیب متیل سلولز-قدومه شیرازی-شاهی و متیل سلولز بود (جدول ۱). همان گونه که نشان داده شده ویسکوزیته ظاهری تمامی صمغ ها در هر سه غلظت با افزایش سرعت برشی به سرعت کاهش یافت که این بیانگر رفتار غیرنیوتونی رقیق شونده با برش در این صمغ هاست، و می توان گفت در این میان صمغ دانه قدومه شیرازی بیشتر تحت تأثیر سرعت برشی قرار گرفت زیرا با افزایش سرعت برشی ویسکوزیته آن باشد بیشتری کاهش یافت. به طور کلی بین ویسکوزیته سوسپانسیون صمغ و درصد تغییرات رطوبت محصول رابطه مستقیم وجود دارد [۲۱]، همان طور که نشان داده شده تیمار پوشش داده شده با صمغ دانه های قدومه شیرازی و شاهی با غلظت ۰.۲٪ که حد اکثر ویسکوزیته را داشتند، بیشتر رطوبت محصول را حفظ کرده و از افت آن جلوگیری کرده اند. در هر دو سرعت برشی کمترین ویسکوزیته را صمغ متیل سلولز ایجاد کرد، اصولاً هر چه اندازه و وزن مولکولی هیدروکلولئید کمتر باشد، اصطکاک بین مولکولها و در نتیجه ویسکوزیته کمتر خواهد بود، علاوه بر این این رفتار را می توان به ساختار صمغ نیز نسبت داد، منعطف، شاخه دار یا بدون انشعاب های مولکولی، داری گروه های باردار و بدون بار تاثیری مستقیم بر ویسکوزیته و رفتار رئولوژیکی هیدروکلولئیدها می گذارند [۲۲].

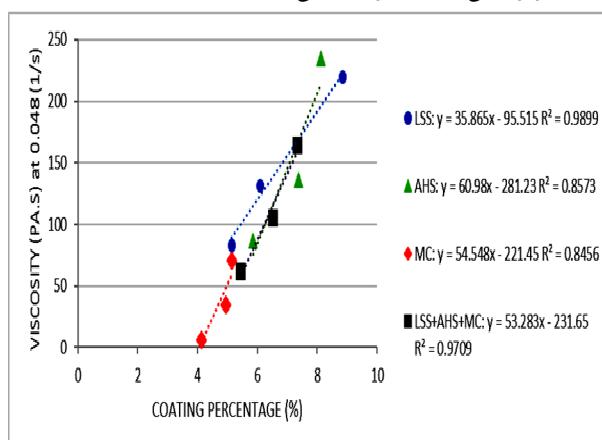

Fig 1 Correlation of viscosity (Pa s) with coating percentage (%) for different coating suspensions

درصد رطوبت

برای تعیین میزان رطوبت، نمونه ها در رطوبت سنج اتمات با دمای ۱۰۵-۱۱۰°C ۱۰-۱۱ تا رسیدن به وزن ثابت قرار داده شد. تغییرات نسبی درصد قابلیت نگهداری آب در محصولات پوشش داده شده نسبت به نمونه های کنترل پوشش داده نشده با هیدروکلولئیدها از رابطه زیر بدست می آید [۱۹].

$$\frac{\text{محضی رطوبت نمونه های پوشش دار}}{\text{محضی رطوبت نمونه های بدون پوشش}} \times 100 = \frac{\text{تغییرات نسبی رطوبت}}{\text{محضی رطوبت نمونه های بدون پوشش}}$$

محتوی روغن

برای بررسی محتوی روغن از نمونه های خشک شده در آون استفاده شد، و روغن با ۶ ساعت سوکسله با استفاده از هگزان استخراج گردید [۱۹]. تغییرات نسبی درصد جذب روغن توسط نمونه های پوشش داده شده با هیدروکلولئیدها نسبت به نمونه های کنترل پوشش داده نشده اندازه گیری شد [۱۲].

$$\frac{\text{محضی روغن نمونه های پوشش دار}}{\text{محضی روغن نمونه های بدون پوشش}} \times 100 = \frac{\text{تغییرات نسبی جذب روغن}}{\text{محضی روغن نمونه های بدون پوشش}}$$

تجزیه و تحلیل آماری

آنالیز آماری این مطالعه جهت بررسی اثر پوشش بر میزان جذب روغن و خواص کیفی خلال سیب زمینی در قالب طرح کاملاً تصادفی انجام گرفت. کلیه آزمون ها در ۳ تکرار انجام شد، برای تجزیه و تحلیل نتایج نرم افزار spss نسخه ۱۹ و برای مقایسه میانگین ها آزمون چند دامنه ای دانکن با سطح معنی داری ۰.۵٪ (p=0.05) مورد استفاده قرار گرفت، نمودارهای آماری نیز توسط نرم افزار excel رسم گردید.

۳- بحث و نتایج

ویژگی های رئولوژی محلول های صمغی

تغییر ویسکوزیته ظاهری صمغ های دانه های شاهی، قدومه شیرازی، متیل سلولز و ترکیبی از هر ۳ آن ها بر مبنای تغییر درصد پوشش دهی در دو سرعت برشی ۰,۰۴۸ و ۶۲,۱۱ بر ثانیه در شکل ۱ نشان داده شده است. چنان که مشاهده می شود در تمامی تیمارهای پوشش داده شده با صمغ با افزایش غلظت سوسپانسیون از ۱٪ به ۱.۵٪ و از ۱.۵٪ به ۲٪ ویسکوزیته ظاهری به طور قابل توجهی افزایش یافت و اختلاف آن ها به شدت معنی دار بود، به طور کلی بین ویسکوزیته سوسپانسیون صمغ و درصد پوشش دهی رابطه مستقیم وجود دارد و این به دلیل چسبیدن بیشتر پوشش بر روی نمونه ها می باشد [۲۰]. در

Table 1 Viscosity and coating percentage of hydrocolloid suspensions

Hydrocolloid	Apparent viscosity (Pa·s)		Coating percentage (%)
	At 0.048 1/s	At 62.11 1/s	
LSS 1%	82.94 ± 3.46 ^f	0.25 ± 0 ^g	5.14 ± 1.19 ^{cd}
LSS 1.5%	130.84 ± 2.38 ^d	0.88 ± 0.01 ^c	6.1 ± 0.33 ^{bcd}
LSS 2%	219.56 ± 11.62 ^b	1.33 ± 0.01 ^a	8.84 ± 2.44 ^a
AHS 1%	86.63 ± 3 ^f	0.2 ± 0.01 ^h	5.86 ± 0.33 ^{bcd}
AHS 1.5%	135.57 ± 6.21 ^d	0.64 ± 0.02 ^d	7.37 ± 0.7 ^{abc}
AHS 2%	235.21 ± 9.31 ^a	1.1 ± 0.01 ^b	8.11 ± 0.89 ^{ab}
MC 1%	6.25 ± 2.61 ⁱ	0.13 ± 0.01 ^j	4.12 ± 1.39 ^d
MC 1.5%	34.24 ± 3.7 ^h	0.49 ± 0.01 ^f	4.94 ± 0.85 ^{cd}
MC 2%	70.28 ± 3.03 ^g	0.88 ± 0.01 ^c	5.15 ± 1.1 ^{cd}
LSS+AHS+MC 1%	62.38 ± 6.66 ^g	0.16 ± 0.01 ⁱ	5.44 ± 0.75 ^{bcd}
LSS+AHS+MC 1.5%	105.47 ± 4.54 ^e	0.58 ± 0.01 ^e	6.52 ± 1.41 ^{abcd}
LSS+AHS+MC 2%	164.85 ± 2.73 ^c	1.09 ± 0.01 ^b	7.33 ± 2.96 ^{abc}

Values in the same column with different letters are significantly different ($p < 0.05$) as measured by
Results are mean ± SD of three determinations

قابلیت نگهداری رطوبت تحت تأثیر نوع پوشش‌ها و غلظت آن‌ها متفاوت است. در تیمارهای پوشش داده شده با صمغ‌های دانه شاهی و دانه قدومه شیرازی با افزایش غلظت محتوی رطوبت تیز افزایش یافت، علت این امر را می‌توان به افزایش ضخامت فیلم (ژل حرارتی) تشکیل یافته توسط پوشش‌ها نسبت داد [۲۵]، اما در تیمار پوشش داده شده با متیل سلولز غلظت ۱٪ آن مؤثرتر عمل کرد. پوشش دهی با سوسپانسیون ترکیبی صمغ‌های دانه شاهی+دانه قدومه شیرازی+متیل سلولز در غلظت ۱.۵٪ نسبت به دو غلظت دیگر آن کمتر موجب حفظ رطوبت محصول شد که احتمالاً به دلیل ساختار متفاوت این محلول نسبت به محلول‌های جداگانه از صمغ‌ها و وجود کف تثییت شده در محلول این پوشش می‌باشد. در بین پوشش‌ها صمغ دانه شاهی با غلظت ۰.۲٪ در حفظ رطوبت محصول موفق‌تر عمل کرده و تیمار پوشش داده شده با این صمغ دارای حداقل رطوبت به میزان ۶۲/۷۶ (g/100g) بود که این احتمالاً به دلیل تشکیل بهتر ژل حرارتی و نفوذپذیری کمتر فیلم تشکیل شده از سایر صمغ‌ها نسبت به خروج رطوبت است [۱۶].

اثر پوشش بر رطوبت

رطوبت یکی از مهمترین ویژگیهای کیفی محصولات سرخ شده به شمار می‌رود. رطوبت ماده غذایی طی سرخ کردن از درون به سطح ماده غذایی منتقل و سپس دفع می‌گردد، طی سرخ کردن مواد غذایی در اثر از دست دادن رطوبت حفره‌هایی در محصول ایجاد شده و روغن در این حفره‌ها جای می‌گیرد. همان طور در جدول ۲ نشان داده شده، پوشش دهی با مواد هیدروکلوفیلی به طور معنی داری ($p < 0.05$) منجر به افزایش محتوی رطوبت خلال‌های سیب‌زمینی در مقایسه با تیمار شاهد شد، اما اختلاف در بین تیمارهای پوشش داده شده معنی‌دار ($p < 0.05$) نبود. علت کاهش افت رطوبت طی سرخ کردن، ناشی از خاصیت سدکنندگی صمغ‌هاست که روی سطح بیرونی سیب‌زمینی فرار گرفته و مانع از خروج رطوبت از بافت می‌شوند. نتایج به دست آمده با یافته‌های برتولینی و همکاران [۲۳] بر روی سیستم‌های خمیری و نتایج اکدنسیز و همکاران [۱۶] بر روی قطعات هویج مطابقت داشت. همچنین طی مطالعه‌ای که بوازیز و همکاران [۲۴] در مورد اثر صمغ بادام روی چپس سیب‌زمینی داشتند نتایج مشابهی مشاهده شد.

Table 2 Effect of addition different hydrocolloid coatings on frying yield, moisture content (g/100g) and oil uptake (g/100g) of potato strips

Coating formulation	Frying yield (%)	Moisture content (g/100 g)	Relative variation of water retention (WR) (%)	Oil uptake (g/100 g)	Relative variation of oil uptake (OU) (%)
control	45.45±1.49 ^g	51.96±1.42 ^c	-	15.73±0.42 ^{cd}	-
LSS 1%	51.8±0.6 ^f	58.6±3.27 ^{ab}	12.75 ^a	16.93±1.1 ^{bc}	7.65 ^{bc}
LSS 1.5%	53.81±1.94 ^{ef}	60.22±2.45 ^{ab}	15.89 ^a	18.13±1.21 ^{ab}	15.28 ^{ab}
LSS 2%	53.77±0.71 ^{ef}	62.76±2.86 ^a	20.79 ^a	15.87±0.76 ^{cd}	0.87 ^{cd}
AHS 1%	57.6±3.36 ^{def}	58.94±1.65 ^{ab}	13.42 ^a	14.47±1.03 ^{def}	-8.03 ^{de}
AHS 1.5%	57.27±5.52 ^{def}	60.7±1.65 ^{ab}	18.22 ^a	14.83±0.86 ^{cdef}	-5.7 ^{cde}
AHS 2%	59±2.62 ^{cde}	61.75±1.49 ^{ab}	18.84 ^a	13.1±0.95 ^f	-16.72 ^e
MC 1%	55.86±3.72 ^{def}	57.83±3.62 ^{ab}	11.29 ^a	13.27±0.7 ^{ef}	-12.66 ^{de}
MC 1.5%	52.88±3.03 ^f	60±0.94 ^{ab}	15.47 ^a	13.2±1.04 ^f	-16.08 ^e
MC 2%	54.02±2.57 ^{ef}	59.77±1.31 ^{ab}	14.12 ^a	13.73±0.58 ^{def}	-12.69 ^{de}
LSS+AHS+MC 1%	53.01±1.9 ^f	59.45±3.11 ^{ab}	14.41 ^a	13.67±0.64 ^{def}	-13.1 ^{de}
LSS+AHS+MC 1.5%	52.83±0.52 ^f	56.27±5.76 ^b	8.29 ^a	14.87±0.31 ^{cdef}	-5.49 ^{cde}
LSS+AHS+MC 2%	54.02±3.05 ^{ef}	58.53±3.51 ^{ab}	12.64 ^a	14±0.53 ^{def}	-11 ^{de}

Values in the same column with different letters are significantly different ($p < 0.05$) as measured by Results are mean ± SD of three determinations

حس کردن مولکول های آب از تبخیر رطوبت و جایگزین شدن آن با روغن در فرایند سرخ کردن جلوگیری می کنند که این منجر به کاهش جذب روغن می گردد [۲۶]. اما در مورد تیمار پوشش داده شده با صمغ دانه شاهی این گونه نبوده و با نتایج محققان دیگر مطابقت نداشت، پوشش دهی با این صمغ علاوه بر افزایش رطوبت محصول موجب افزایش جذب روغن آن نیز شد، که احتمالاً به دلیل ساختار و عملکرد متفاوت این صمغ باشد. پوشش دهی با صمغ دانه شاهی در هر سه غلاظت بیشترین جذب روغن محصول را به همراه داشته و در این بین تیمار پوشش داده شده با غلاظت ۱،۵٪ از این صمغ بیشترین درصد روغن را داشت و اختلاف آن با تیمار شاهد ۲ نیز این امر قابل مشاهده است، در تمامی تیمارها با افزایش محتوی رطوبت جذب روغن محصول کاهش یافت، این نتایج با سائز و همکاران [۷] که اثر پوشش متیل سلولز را بر ویژگی های جریانی، ظرفیت نگهداری آب، میزان روغن و رطوبت نمونه های خمیری مورد بررسی قرار دادند مطابقت داشت. کاهش جذب روغن در تیمارها به ویژگی های ممانعت کنندگی پوشش های هیدروکلوفیدی در مقابل انتقال رطوبت و جذب روغن طی فرایند سرخ کردن مربوط می شود. پوشش های هیدروکلوفیدی علاوه بر افزایش ظرفیت نگهداری آب، با

اثر پوشش بر جذب روغن

به طور کلی انتظار می رود که پوشش دهی با هیدروکلوفیدها موجب افزایش درصد رطوبت و کاهش جذب روغن محصول گردد. همان طور که در جدول ۲ نشان داده شده استفاده از صمغ های دانه قدومه شیرازی، متیل سلولز و ترکیب متیل سلولز-قدومه شیرازی-شاهی در ۳ غلاظت ۱،۵ و ۲ درصد به عنوان پوشش موجب کاهش جذب روغن و افزایش محتوی رطوبت خالل های سیب زمینی سرخ شده نسبت به نمونه شاهد شد. در بسیاری از منابع به ارتباط مستقیم بین افت رطوبت و جذب روغن محصول اشاره شده است، به طوری که در شکل ۲ نیز این امر قابل مشاهده است، در تمامی تیمارها با افزایش محتوی رطوبت جذب روغن محصول کاهش یافت، این نتایج با سائز و همکاران [۷] که اثر پوشش متیل سلولز را بر ویژگی های جریانی، ظرفیت نگهداری آب، میزان روغن و رطوبت نمونه های خمیری مورد بررسی قرار دادند مطابقت داشت. کاهش جذب روغن در تیمارها به ویژگی های ممانعت کنندگی پوشش های هیدروکلوفیدی در مقابل انتقال رطوبت و جذب روغن طی فرایند سرخ کردن مربوط می شود. پوشش های هیدروکلوفیدی علاوه بر افزایش ظرفیت نگهداری آب، با

۵- منابع

- [1] Varela, P, Fiszman, SM, 2001, Hydrocolloids in fried foods, A review, 25, 1801-1812.
- [2] Pinthus, EJ, Weinberg, P, Saguy, IS, 1993, Criterion for oil uptake during deep fat frying, Food Science, 58, 204-205.
- [3] Mellema, M, 2003, Mechanism and reduction of fat uptake in deep-fat fried foods, Trends Food Science Technology 14, 364-373.
- [4] Chaiwut, G, Waranit, P, Pawadee, M, Nispa, S, Asira, F, Akamol K, 2013, Effects of cross-linked tapioca starches on batter viscosity and oil absorption in deep-fried breaded chicken strips, Food Engineering, 114, 262-268.
- [5] Garcia, MA, Ferrero, C, Bertola, N, Martino, M, Zaritzky, N, 2002, Methylcellulose coatings applied to reduce oil uptake in fried products, Food Science and Technology International, 10, 339-346.
- [6] Dickinson, E, 2003, Hydrocolloids at interfaces and the influence on the properties of dispersed systems, Food Hydrocolloids, 17, 25-39.
- [7] Sanz, T, Salvador, A, Fiszman, SM, 2004, Effect of concentration and temperature on properties of methylcellulose-added batters Application to battered, fried seafood, Food Hydrocolloids, 18, 127-131.
- [8] Bajaj, I, Singhal, R, 2007, Gellan gum for reducing oil uptake in sev, a legume based product during deep-fat frying, Food Chemistry, 104, 1472-1477.
- [9] Singthong, J, Thongkaew, C, 2009, Using hydrocolloids to decrease oil absorption in banana chips, Food Science and Technology, 42, 1199-1203.
- [10] Parimala, KR, Sudha, ML, 2012, Effect of hydrocolloids on the rheological, microscopic, mass transfer characteristics during frying and quality characteristics of puri, Food Hydrocolloids, 27, 191-200.
- [11] Sothornvit, R, 2001, Edible coating and post-frying centrifuge step effect on quality of vacuum-fried banana chips, Food Engineering, 107, 319-325.
- [12] Karazhiyan, H, Razavi, MA, Glyn, O, Phillips, B, Fang, Y, Al-Assaf, S, Nishinari, K, Farhoosh, R, 2009, Rheological properties of *Lepidium sativum* seed extract as a

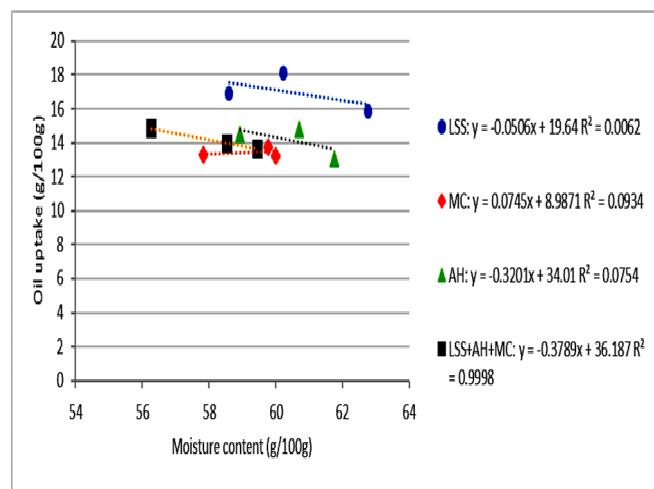

Fig. 2 Relationship between oil uptake (g/100g) and moisture content (g/100g) and for different coating suspensions

۶- نتیجه گیری

نتایج حاصل از این تحقیق نشان داد که استفاده از صمغ های متیل سلولز و سوسپانسیون ترکیبی دانه های شاهی-قدومه-شیرازی-متیل سلولز به عنوان پوشش موجب افزایش رطوبت سیب زمینی سرخ شده و کاهش جذب روغن آن نسبت به نمونه شاهد شدند، بنابراین می توان گفت این پوشش ها می توانند با هدف کاهش جذب روغن و بهبود خواص کیفی سیب زمینی سرخ شده مورد کاربرد قرار گیرند، اما دانه شاهی به عنوان پوشش در مواردی که هدف کاهش جذب روغن باشد مناسب نیست چرا که موجب افزایش جذب روغن توسط سیب زمینی طی سرخ کردن شد، به طوری که استفاده از غلطت ۱٪ آن موجب افزایش جذب روغن به میزان ۱۵,۲۸٪ نسبت به تیمار شاهد شد. در این مطالعه بهترین پوشش، سوسپانسیون تهیه شده از صمغ دانه قدومه شیرازی با غلطت ۲٪ بود، تیمار پوشش داده شده با این صمغ بیشترین درصد تغییرات رطوبت و راندمان سرخ کردن به ترتیب ۱۸,۸۴٪ و ۵۹٪ را نسبت به تیمار شاهد داشت و با استفاده از این پوشش میزان جذب روغن محصول ۱۶,۷۲٪ کاهش یافت.

- [20] AOAC, 2005, Official methods of analysis, 15th edn. Association of Analytical Chemists, Virginia.
- [21] Karimi, N, Esmaeilzadeh Kenari, R, 2016, Functionality of Coatings with Salep and Basil Seed Gum for Deep Fried Potato Strips, American Oil Chemists Society, 93, 243-250.
- [22] Farhoosh, R, Riazi, A, 2007, A compositional study on two current types of salep in Iran and their rheological properties as a function of concentration and temperature, *Food Hydrocolloids*, 21, 660-666.
- [23] Bertolini Suarez, R, Campan, LA, García, MA, Zaritzky, NE, 2008, Comparison of the deep frying process in coated and uncoated dough systems, *Food Engineering*, 84, 383-393.
- [24] Bouaziz, F, Koubaa, M, Neifar, M, Zouari-Ellouzi, S, Besbes, S, Chaari, F, Kamoun, A, Chaabouni, M, Chaabouni, SE, Ghorbel, RE, 2006, Feasibility of using almond gum as coating agent to improve the quality of fried potato chips, evaluation of sensorial properties, *LWT: Food Science and Technology*, 65, 800–807.
- [25] Darei Garmkhani, A, Mirzaei, A, Maghsudlo, Y, Kashani Nezhad, M, 2009, Effect of hydrocolloids on amount of oil uptake and quality of semi-fried potatoes, *Agricultural science and natural resources*, 16, 123-135.
- [26] Malikarjunan, P, Chinan, MS, Philips, RD, 1997, Edible coating for deep fat frying of starchy products, *Food Science and Technology*, 30, 709-714.
- [27] Moreira, RG, Castell-Perez, ME, Barrufet, MA, 1999, Oil absorption in fried foods, *Deep-fat frying, fundamentals and applications*, Gaithersburg, Chapman & Hall Food Science Book, 179–221.
- function of concentration, temperature and time, *Food Hydrocolloids*, 23, 2062-2068.
- [13] Rimac-Brncic, S, Lelas, V, Rade, D, Simundic, B, 2004, Decreasing of oil absorption in potato strips during deep fat frying, *Food Engineering*, 64, 237–241.
- [14] Koocheki, A, Taherian, AR, Razavi, SMA, Bostan, A, 2009, Response surface methodology for optimization of extraction yield, viscosity, hue and emulsion stability of mucilage extracted from Leidium perfoliatum seeds, *Food Hydrocolloids*, 23, 2369-2379.
- [15] Hosseini Parvar, SH, Mortazavi, SA, Razavi, SMA, Merino-Merino, LM, Motamed Zadegan, A, 2010, Steady shear flow behavior of gum extracted from *Ocimum basilicum* L. seed: Effect of concentration and temperature, *Food Engineering*, 101, 229-342.
- [16] Akdeniz, N, Sain, S, Sumnu, G, 2006, Functionality of batters containing different gums for deep fat frying of carrot slices, *Food Engineering*, 75, 522-526.
- [17] Farhoosh, R, Esmaeilzadeh Kenari, R, Poorazrang, H, 2009, Frying Stability of Canola Oil Blended with Palm Olein, Olive, and Corn Oils, the American Oil Chemists' Society, 86, 71-76.
- [18] Daraei Garmakhany, A, Mirzaei, HO, Maghsudlo, Y, Kashani Nejad, M, Jafari, M, 2012, Production of low fat french-fries with single and multi-layer hydrocolloid coatings, *Food Science and Technology*, 51, 1334-1341.
- [19] AOAC, 1984, Official methods of analysis (14th ed.), Association of Official Analytical chemists, Washington DC, 14:004.

Investigation of effects of *lepidium sativum* seed, *alyssum homolocarpum* and methyl cellulose gums and Compound them on oil uptake and qualitative properties of fried potato during deep frying process.

Yadegari, M. ¹, Esmaeilzadeh Kenari, R. ^{2*}, Hashemi, S. J. ³

1. Master student of food science and technology, sari agricultural sciences and natural resources university
2. Associated Professor, Department of Food Science and Technology, sari agricultural sciences and natural resources university
3. Associated Professor, Department of Biosystem Engineering, sari agricultural sciences and natural resources university

(Received: 2016/05/23 Accepted: 2016/09/17)

Deep frying in oil are dry curing process that includes immersing food in hot oil the pieces and patches and increases the oil absorption than other methods, the use of edible films and coatings is suitable method to reduce the amount of oil absorbed during frying by product. In this study *lepidium sativum* and *alyssum homolocarpum* native seeds gums and methyl cellulose gum was selected as sources of hydrocolloid and separate and compound them effects on the oil absorption and moisture content, frying yield and coating percentage during deep frying process and also were studied flow behavior of the coating suspensions. The apparent viscosity of the suspension in all three dosages rapidly declined with increasing shear rate that reflects their pseudoplastic flow behavior and all have flow characteristics were similar. Hydrocolloid coatings used in this study to increase the moisture content of the product was different, but their impact on oil absorption. Among the coating, was most effective coatings made of gum 2% of *alyssum homolocarpum* seed, to cause maximum reducing oil uptake and increase in moisture content 16.72% and 18.84% respectively. Also treatment coated with this suspension was frying yield efficiency.

Keywords: *Alyssum homolocarpum* seed gum, *Lepidium sativum* seed gum, Methyl cellulose, Oil uptake, Deep frying

*Corresponding Author E-Mail Address: reza_kenari@yahoo.com